

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Nicolao primo debentur initia nonnullorum capitum posterioris disciplinæ. Is immediatam Conciliorum generalium conuocationem in se traxit absque literis Principis. Vnde emersit necessitas ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

CAPVT XLV.

Synopsis.

I. Nicolao primo debentur initia nonnullorum capitum posterioris disciplinae. Is immediatam Conciliorum generalium convocationem in se traxit absque iuribus Principis. Unde emerfit necessitas mittendorum Legatorum in provincias.

II. Inde etiam factum ut idem Nicolaus ad Episcopos Gallicanos scripserit apostolica illos auctoritate synodum Metensem celebraturos esse, eique praesenturos Legatos suos. His tamen verbis utitur quae plurimum modestia praeserunt.

III. Praeter causam Lotharii & Theutberge, Nicolaus Legatis suis commisit omnes causas provinciarum Gallicanarum. Vnicum hoc vinculum retinenda auctoritatis. Cause difficiles ad apostolicam sedem referenda.

IV. Nihil heic novi statutum à Nicolao. At clausula quae deinceps sequitur in eius literis, prorsus abolet auctoritatem synodorum. Iuber enim acta synodi ad se mitti; ut si iniuste fuerit iudicatum, restaurari iubeat cognitionem.

V. Retinuit tamen aliquam reverentiam erga Reges nostros, iubens ut Legati facultates instructionesque suas communicent cum Karolo Calvo, ut praesentibus Consiliariis eius examinentur, demum vero executioni mandentur si consensus Regis accesserit.

VI. Prospexit etiam dignitati Episcoporum, Legatis imperans ut easdem facultates & instructiones ostenderent Episcopis. Quo consilio id factum. Populo quoque Christiano ista significari iussit, ob necessitatem publicationis. Ea ratione Conciliorum provincialium auctoritatem infregit.

VII. Emerferunt deinde frequentes legationes, quas recensere supervacanea diligentia fuerit. Decurrendum tantum est per illustriores sequentium seculorum eventus.

QUONIAM ventum est ad Nicolaum primum, cuius studiis debentur initia nonnullorum capitum posterioris disciplinae, operae pretium est in illo paulisper immorari, praesertim cum ex his quae dici ea occasione possunt pendeant ea quae deinceps dicturi sumus de auctoritate & facinoribus Legatorum. Ante Nicolaum Concilia generalia regni Gallicani congregabantur auctoritate Regum, etiam ea quae Romanus Pontifex haberi praecipiebat. Qui mos cum satis decens ac rationi consentaneus hactenus habitus fuisset, Nicolai tamen auctoritate tentatus est. Nam is immediatam Conciliorum generalium convocationem in se traxit absque litteris Principis, eo colore quaesito, quod nemini liceat generalem synodum convocare absque iussione sedis apostolicae. Ex eo principio emerfit necessitas mittendorum Legatorum in provincias, ut Concilia celebrarentur sub eorum praesentia, tanquam si ipse summus apostolicae sedis antistes adesset

Vide infra lib. 6. cap. 28. §. 1.

Ibid. §. 3. & 11.

& ordini iudiciorum immineret. Vidimus itaque in capite superiori missos ab eo Legatos fuisse in Galliam in causa divortij Regis Lotharii, tum etiam ut concordiam revocari procuraret inter Reges dissidentes. Quod ultimum negotium licet merè seculare esset, nihilque spirituale haberet admixtum, Legato tamen commissum est, ut inciperent Legati omnia negotia in se trahere.

II. Memorabilis est Nicolai epistola ad Episcopos in Concilio Metensi residentes: in qua praescribens ordinem quem sequi oporteat in causa divortij Lotharii, propter quam & Concilium celebrari iubebat & Legatos mittebat, apostolica Episcopos illos auctoritate synodum celebraturos esse pronuntiat, eique praesenturos Legatos suos. At tamen his verbis utitur quae plurimum modestiae praeserunt, fortassis ut ea ratione facilius Episcopos ad consensum traheret, obstiturus novitati, si superbe ac perversaciter quaesita auctoritas fuisset. Hortatur enim eos ut cum Legatis apostolicae sedis synodum congregent, cui cum fraternitate eorum praesideant idem Legati, quatenus, inquit, à pontifici nostri latere venientibus Missis, synodicam illic celebrationem, apostolica fultis auctoritate, cum fraternitate vestra praesidentibus, adunare debeatis. Ea ratione obtinuit Nicolaus quod animo destinaverat, infelici tamen exitu ob perfidiam & avaritiam Legatorum, ut ipsemet Nicolaus graviter conqueritur alicubi.

III. Praestat reliquas istius epistolae partes diligenter excutere. Missi fuerant Legati ob causam Lotharii & Theutberge, quemadmodum colligitur ex variis Nicolai epistolis & ex scriptoribus illorum temporum. Alias tamen causas, quaecunque tandem illae essent, illis committendas esse credidit, ut provincialium ingenia & instituta penitus cognoscerent, dum litigantes, studio defensionis aut victoriae, partium arcana vitamque omnem apud iudices, ut vulgò fit, detegunt. Vnicum hoc vinculum retinenda auctoritatis. Itaque Legatos jubet alias quoque causas investigare, in synodo definire, & si tanti quaequam causa momenti fuerit ut in synodo terminari non possit, ad apostolicam sedem referatur. Si verò aliarum ecclesiasticarum utilitatum in eodem Concilio res acciderint, digno examine pertractantes eas cum Domini timore diffinire satagite. Si autem aliqua in eo fuerit contentio orta, in qua diffinitionis ponere nequiveritis fortasse censuram, nostro eam iudicio reservare sancimus.

IV. Nihil heic novi statutum est, ut observabit infra illustrissimus Archiepiscopus. Ea quippe erat portio antiqui juris quod Episcopo Romano competeat in Occiden-